

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010294
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2320010294.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného B. L., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaného O. G., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 27T/24/2020-126 zo dňa 13.05.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020 v Trnave, takto:

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným a výrok o ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

1/ obžalovanému B. L., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Z. XXX, okres Piešťany, prechodne bytom bez prihlásenia K. č. XXXX/XD, S.

ukladá:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci - zaistených finančných prostriedkov vo výške 6.000,- (šesťtisíc) eur, t.č. vedených na č.ú. Okresného súdu Galanta S

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci:

1. mobilný telefón zn. Nokia, čiernej farby, IMEI 1: 354481094101262, bez SIM karty a bez zadného krytu
2. mobilný telefón zn. Nokia tlačidlový tmavý - Dual SIM
3. mobilný telefón Samsung bielej farby neznámeho typu IMEI: 358661/05/790787/2

4. mobilný telefón zn. iPhone tmavej farby model A1778.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá obžalovanému i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

2/ obžalovanému Jaroslavovi G., nar. XX.XX.XXXX v I. I., trvale bytom A. č. XXXX/XX, časť L., I. I.

ukladá:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí:

1. mobilný telefón zn. HUAWEI čiernej farby
2. mobilný telefón zn. HONOR striebornej farby + kábel + externá nabíjačka Avantree striebornej farby
3. mobilný telefón zn. iPhone šedo-čierny, poškodený displej na viacerých miestach, vypnutý, vybitá baterka, IMEI nezistené, bez SIM karty
4. mobilný telefón zn. ZTE, IMEI 1: 861174032044589, IMEI 2: 861174032030940, bez SIM karty, bez pamäťovej karty, poškodený displej, poškodený zadný kryt, plastový úlomok medzi telefónom a obalom, tmavošedej farby.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona zhabanie vecí a to:

1. RF Detector + anténa + adaptér, bez výrobného čísla, čiernej farby, nezistený vlastník
2. notebook zn. ACER, NXMNYEG0024371BEA13400, čiernej farby, nezistený vlastník
3. priehľadný uzatvárateľný igelitový sáčok o rozmeroch 20x30 cm, prázdny
4. nezistené väčšie množstvo priehľadných uzatvárateľných igelitových sáčkov, bez obsahu, o rozmeroch 4x6 cm,
5. časť injekčnej striekačky bez obsahu, s časťou modrého piestu,
6. sklenná banka s vloženými viacerými sklenenými trubičkami,
7. popolník s obsahom: 3 ampule modrej farby s neznámym obsahom, 5 ks sklenených rúrok rôzneho tvaru so stopami po neznámej látke, 1 kovový predmet medenej farby, vo vnútri so stopami po neznámej látke,
8. priehľadné uzatvárateľné vrecúško o rozmeroch 16x23 cm s obsahom väčšieho množstva prázdnych injekčných striekačiek o objeme 3 ml,
9. igelitové vrecko s obsahom väčšieho množstva injekčných striekačiek upravených tak, že je zaslepená výtoková časť a skrátená vonkajšia časť obalu striekačky, s modrým piestom,
10. 1 ks PVC sáčok + 1 ks mikroténový sáčok + alobal.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva Slovenská republika.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora zamieta.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 27T/24/2020-126 zo dňa 13.05.2020 boli obžalovaný B. L., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Z. č. XXX, okres Piešťany, prechodne bytom bez prihlásenia K. č. XXXX/XD S., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov od 27.01.2019 a obžalovaný, O. G., nar. XX.XX.XXXX v I. I., trvale bytom A. č. XXXX/XX, časť L., I. I., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica od 27.01.2019 uznaní za vinných na tom skutkovom základe,

že

1. obv. B. L. si od presne nezistenej doby až do času zadržania a vykonania prehliadok dňa 27.01.2019 na presne nezistených miestach v S., ako aj na ďalších presne nezistených miestach v rámci Slovenskej republiky, bez povolenia zadovážoval omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín, ktoré prechovával na doposiaľ nezistených miestach, následne tieto omamné látky a psychotropné látky prechovával aj v osobnom motorovom vozidle Volkswagen Golf, modrá metalíza tmavá, EČ: GA 307 FK, pričom tieto následne predával minimálne v období od mesiaca október roku 2018 ďalším odberateľom ako W. A., P. G., K. P., A. K., Z. A., P. D., O. D., A. Q., U. D. ako aj obv. O. G., ktorý ich sám bez povolenia distribuoval ďalším doposiaľ nestotožneným dealerom a koncovým spotrebiteľom v Banskobystrickom kraji, pričom dňa 27.01.2019 boli obaja menovaní zadržaní príslušníkmi polície cestou z ich spoločného stretnutia, ktoré mali vopred dohodnuté prostredníctvom krátkych textových správ, keď bol obv. B. L. zadržaný príslušníkmi polície cestou zo stretnutia dňa 27.01.2019 v čase o 17.55 hodine na rýchlostnej ceste R 1 v Novej Bani v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Golf, modrá metalíza tmavá, EČ: GA 307 FK a obv. O. G. bol zadržaný príslušníkmi PZ cestou zo stretnutia na rýchlostnej ceste R 1 v Bzenici v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, čierna metalíza, EČ: BB 030 CY, a to po tom, ako na ich spoločnom stretnutí v okolí Žarnovice toho istého dňa obv. B. L. predal obv. O. G. vrečko, ktoré obsahovalo metamfetamín s celkovou hmotnosťou 209,999 gramov v hodnote 7.349,96,- Eur podľa vyčíslenia národnej protidrogovej jednotky, pričom hodnota 1 gramu psychotropnej látky metamfetamín v 1. štvrtroku 2019 v Banskobystrickom kraji bola 35,00 až 50,00 Eur, podľa informácií o cenách drog v Slovenskej republike zistený policajtní NAKA Bratislava a obv. O. G. mu za túto omamnú a psychotropnú látku zaplatil sumu vo výške 8.000,- Eur, ktorú mal obv. B. L. pri sebe v osobnom motorovom vozidle, avšak túto počas toho, ako unikal pred príslušníkmi polície vyhadzoval počas jazdy von z okna, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru pod spisovou značkou PPZ-KEU-BA-EXP2019/1344 vyplýva, že vo vyššie uvedenej látke bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamínu v množstve, ktoré je schopné ovplyvniť psychiku konzumenta, a že predložené množstvo metamfetamínu sa považuje za minimálne 2833 bežných jednotlivých dávok drogy pri priemernej koncentrácii metamfetamínu od 54,2 %, 54,0 % a 53,9% hmotnostných a metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom obv. O. G. bol Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 113/2012, právoplatného dňa 10.12.2012 odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona. 27T/24/2020 3 2. obv. B. L. a M. G., nar. XX.XX.XXXX o vine ktorého doteraz nebolo rozhodnuté si minimálne od roku 2008 na presne nezistených miestach v S., ako aj na ďalších presne neustálených miestach v rámci Slovenskej republiky, bez povolenia zadovážovali za účelom distribúcie omamné látky a psychotropné látky, najmä metamfetamín, ktoré prechovávali na doposiaľ nezistených miestach a následne tieto omamné látky a psychotropné látky ďalej distribuovali, predávali ďalším odberateľom ako U. D., P. G., P. D., O. D., A. Q., pričom obv. B. L. uvedené omamné a psychotropné látky, konkrétne metamfetamín bez povolenia prechovával a následne po predchádzajúcom telefonickom kontakte prostredníctvom SMS správ dodával na rôznych miestach v S. alebo v okolí mesta S. osobe P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XX/XX A., a to v pravidelných týždenných intervaloch dva až trikrát do týždňa v minimálnom množstve 8 až 10 kubíkov za cenu 25,- Eur za jeden kubík, a to až do dňa 11.10.2018, kedy bol P. G. obmedzený na osobnej slobode, pričom uvedenému konaniu predchádzala ústna dohoda medzi obv. M. G., nar. XX.XX.XXXX a P. G. ktorá spočívala v tom, že P. G. bude v pravidelných týždenných intervaloch brať minimálne množstvo metamfetamínu 8 až 10 kubíkov za cenu 25,- Eur za kubík od obv. M. G., nar. XX.XX.XXXX, pričom uvedený metamfetamín mu bude osobne dodávať obv. B. L. a v prípade, ak by uvedený metamfetamín nemohol dodať obv. B. L., tak následne tento metamfetamín dodá osobe P. G. samotný obv. M. G., nar.

XX.XX.XXXX, čo bolo v štyroch alebo piatich prípadoch kedy mu predmetný metamfetamín v meste S. dodával práve obv. M. G., nar. XX.XX.XXXX, pričom z uvedeného možno konštatovať, že za obdobie od mesiaca marec roku 2018 až do času zadržania osoby P. G. teda dňa 11.10.2018 si tento od osoby obv. B. L., ako aj od osoby obv. M. G., nar. XX.XX.XXXX zadovážil približne 384 kubíkov metamfetamínu za cenu 9.600,- Eur, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

Za tieto skutky okresný súd obžalovanému B. L. uložil podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 8.000,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu súd uložil podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí - zaistených finančných prostriedkov vo výške 6.000,- (šesťtisíc) eur, t.č. vedených na č.ú. Okresného súdu Galanta S.. Ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil trest prepadnutia vecí mobilný telefón zn. Nokia, čiernej farby, IMEI 1: 354481094101262, bez SIM karty a bez zadného krytu, mobilný telefón zn. Nokia tlačidlový tmavý - Dual SIM, mobilný telefón Samsung bielej farby neznámeho typu IMEI: 358661/05/790787/2, mobilný telefón zn. iPhone tmavej farby model A1778, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanému O. G. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2, §36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4, ods. 5 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 3.000,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu súd uložil podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok. Ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil trest prepadnutia vecí a to mobilný telefón zn. HUAWEI čiernej farby, mobilný telefón zn. HONOR striebornej farby + kábel + externá nabíjačka Avantree striebornej farby, mobilný telefón zn. iPhone šedo-čierny, poškodený displej na viacerých miestach, vypnutý, vybitá baterka, IMEI nezistené, bez SIM karty, mobilný telefón zn. ZTE, IMEI 1: 861174032044589, IMEI 2: 861174032030940, bez SIM karty, bez pamäťovej karty, poškodený displej, poškodený zadný kryt, plastový úlomok medzi telefónom a obalom, tmavošedej farby, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd rozsudkom ďalej uložil obžalovanému podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona aj ochranné opatrenie zhabanie vecí a to osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf AU, čiernej farby, EČ:GA 307 FK, VIN:WWWZZZAUZFW085820 a 1 ks štartovací kľúč od motorového vozidla, umiestnené v Ústrednom sklade MV SR Bratislava - Vajnory, ktorého vlastníkom je A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. štvrť XXX/XX, RF Detector + anténa + adaptér, bez výrobného čísla, čiernej farby, nezistený vlastník, notebook zn. ACER, NXMNYEG0024371BEA13400, čiernej farby, nezistený vlastník, priehľadný uzatvárateľný igelitový sáčok o rozmeroch 20x30 cm, prázdny, nezistené väčšie množstvo priehľadných uzatvárateľných igelitových sáčkov, bez obsahu, o rozmeroch 4x6 cm, časť injekčnej striekačky bez obsahu, s časťou modrého piestu, sklenená banka s vloženými viacerými sklenenými trubičkami, popolník s obsahom: 3 ampule modrej farby s neznámym obsahom, 5 ks sklenených rúrok rôzneho tvaru so stopami po neznámej látke, 1 kovový predmet medenej farby, vo vnútri so stopami po neznámej látke, priehľadné uzatvárateľné vrecúško o rozmeroch 16x23 cm s obsahom väčšieho množstva prázdnych injekčných striekačiek o objeme 3 ml, igelitové vrecko s obsahom väčšieho množstva injekčných striekačiek upravených tak, že je zaslepená výtoková časť a skrátaná vonkajšia časť obalu striekačky, s modrým piestom, 1 ks PVC sáčok + 1 ks mikroténový sáčok + alobal.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 126-136.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal Okresnému súdu Galanta obžalobu na obžalovaného B. L. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a obžalovaného O. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, spáchaných na tom skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a prečítaním ostatného spisového materiálu súvisiaceho s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Po vykonaní dokazovania okresný súd dospel k jednoznačnému záveru o tom, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa stal, spáchali ho obžalovaní a v predmetnej veci boli splnené podmienky na vyodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovaným. Obaja obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní priznali k spáchaniu skutku v celom rozsahu a učinili vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré bolo okresným súdom prijaté podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, v dôsledku čoho okresný súd uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste a ochrannom opatrení.

K výroku o treste prvostupňový súd uviedol, že zohľadnil u oboch obžalovaných predovšetkým ako pohľadujúcu okolnosť to, že sa priznali k spáchaniu skutku a túto aj oľutovali podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a učinili obaja na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, v dôsledku čoho nebolo potrebné vykonávať kontradiktórne hlavné pojednávanie. V prípade obžalovaného O. G. prvostupňový súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť to, že v minulosti už bol viackrát súdne trestaný v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Podľa prvostupňového súdu vyhlásenie o vine obžalovaných zakladá možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Trestná sadzba v prípade oboch obžalovaných bola podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 až 15 rokov. Súd však v prípade obžalovaných nezistil také okolnosti prípadu a ani ich pomery takého charakteru, ktoré by umožňovali uložiť trest odňatia slobody výlučne iba za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd preto pri posudzovaní účelu trestu odňatia slobody v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona ako aj pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovaným trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu odňatia slobody a to obžalovanému B. L. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a obžalovanému O. G. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením oboch obžalovaných podľa § 48 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko mal za to, že náprava a prevýchova oboch obžalovaných bude v ústave so stredným stupňom stráženia v plnom rozsahu zaručená.

V súvislosti s uložením peňažného trestu obom obžalovaným prvostupňový súd poukázal na okolnosti a charakter trestnej činnosti obžalovaných. Z analýzy výstupov nasadených informačno - technických prostriedkov - akcia M. X vyplýva, že obaja obžalovaní získali z predaja a distribuovania drogových látok značný finančný prospech. Obžalovaný L. sa predajom drogových látok zaoberal minimálne 11 rokov, z tohto dôvodu okresný súd uložil obžalovanému B. L. peňažný trest vo výške 8.000,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov. Obžalovanému O. G. uložil peňažný trest vo výške 3.000,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

K trestu prepadnutia veci - zaistených finančných prostriedkov vo výške 6.000,- eur, uložený obžalovanému L. prvostupňový súd uviedol, že táto finančná hotovosť bola zaistená pri prehliadke iných priestorov a to osobného motorového vozidla značky Volkswagen Golf AU, EČ GA 307 FK dňa 27.01.2019 u obžalovaného B. L., pričom obžalovaný sa počas jazdy pred tým, ako spôsobil dopravnú

nehodu, snažil vyhadzovať hotovosť z motorového vozidla, preto okresný súd dospel k jednoznačnému záveru, že tieto prostriedky obžalovaný L. získal v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou a to predajom drogových látok.

Zároveň okresný súd uložil obžalovaným aj trest prepadnutia veci ohľadom doličných vecí, ktoré súviseli s drogovou trestnou činnosťou obžalovaných a boli použité na páchanie tejto trestnej činnosti.

Z dôvodu dovŕšenia nápravy obžalovaných okresný súd obžalovaným uložil v súlade s § ods. 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad každému v trvaní 2 rokov.

K trestu zhabania veci týkajúci sa osobného motorového vozidla značky Volkswagen Golf AU, EČ GA 307 FK, VIN: WWWZZZAUZFW085820 a 1 ks štartovací kľúč od motorového vozidla, ktorého vlastníkom je zúčastnená osoba A. G., nar. XX.XX.XXXX, okresný súd uviedol, vychádzal z § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pričom mal za preukázané, že predmetné vozidlo fakticky užíval obžalovaný B. L. a toto bolo obžalovaným použité na účely páchania drogovej trestnej činnosti a to na prevážanie drogových látok a ich predaj. Z uvedených dôvodov vo veci verejného záujmu okresný súd uložil vo vzťahu k tomuto vozidlu trest zhabania veci.

Pri ostatných veciach, vo vzťahu ku ktorým bol uložený trest zhabania veci, nebol ustálený vlastník veci.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných (č. l. 122), ktoré odôvodnil na č. l. 140-143 spisu a obžalovaný B. L. čo do výroku o treste a výroku o zhabaní veci (č.l. 122), ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu na č.l. 151-153. Obžalovaný O. G. podal odvolanie v zákonnej lehote (č.l. 123) čo do výroku o treste, výroku o ochrannom dohľade a výroku o zhabaní veci (č.l. 122), ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu na č.l. 147-150. Zúčastnená osoba podala odvolanie v zákonnej lehote (č.l. 138) čo do výroku o zaistení zhabanej veci.

V písomne odôvodnenom odvolaní prokurátor uviedol, že rozhodnutie súdu v časti výroku o treste nepovažuje za primerané a postačujúce na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'ov. Pri určení trestu treba brať zreteľ na spôsob spáchania trestného činu ako aj na množstvo zaistenej drogovej látky a jeho hodnoty. Navyše obžalovaný O. G. už bol v minulosti právoplatne odsúdený za drogovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý však nevedol k jeho náprave a teda nedošlo k požiadavke individuálnej prevencie. Pri obžalovanom O. G. preto nie sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a už vôbec nie pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalej uviedol, že obžalovaní sa predajom metamfetamínu zaoberali profesionálne a koordinovane a získali takto desaťtisíce eur. Obžalovaný B. L. sa uvedenou trestnou činnosťou zaoberá už od roku 2008, t.j. od jeho 16 rokov, pričom je preukázané, že metamfetamín distribuoval ako díler obžalovaného A. M.. Obžalovaní nepáchali drogovú trestnú činnosť z dôvodu svojej závislosti, hmotnej núdze, zlých rodinných alebo sociálnych pomerov alebo iných okolností, ktoré by och konanie mohli aspoň čiastočne ospravedlňovať. Jediným motívom boli ziskové a materiálne dôvody. Obžalovaní neboli ani riadne zamestnaní a neboli evidovaní ani na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Obžalovaný B. L. nikdy v živote nebol riadne zamestnaný, keďže predajom drog sa živil od svojich 16 rokov. Obžalovaný B. L. navyše pri policajnej akcii, pri ktorej boli spolu s obžalovaným O. G. zadržaní pri kúpe a predaji metamfetamínu, si následky svojho konania neuvedomil a na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf sa dal na útek, počas jazdy sa snažil zničiť dôkazy svedčiacie v jeho neprospech, konkrétne peniaze pochádzajúce z drogovej trestnej činnosti, ktoré počas jazdy vyhadzoval z okna, pričom spôsobil dopravnú nehodu, čo svedčí o jeho nevyspytateľnosti. Preto jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za neprimerane mierne.

Vzhľadom na uvedené navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa, resp. aby vo veci sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému B. L. prísnejší trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu uloží peňažný trest vo výške 15.000,- eur a obžalovanému O. G. uloží trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a zároveň mu uložiť peňažný trest vo výške 4.000,- eur.

Obhajca obžalovaného B. L. v odvolaní uviedol, že okresný súd vzhliadol u obžalovaného len jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, mal mu však priznať ďalšie poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. d) a písm. j) Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku viedol riadny život. Uložený peňažný trest považuje za nezákonný, nakoľko prvostupňový súd nepostupoval podľa § 57 ods. 1 Trestného zákona a neskúmal majetkové pomery obžalovaného a ani sa touto skutočnosťou v rámci dokazovania nezaoberal a v rozsudku absentuje, na základe čoho súd rozhodol o uloženom peňažnom treste. V prípade obžalovaného je viac ako pravdepodobné, že uvedený trest nebude mať z čoho zaplatiť. Ohľadom trestu zhabania veci vo vzťahu k osobnému motorovému vozidlu Volkswagen Golf obžalovaný namietal, že nikdy nebol vlastníkom ani nájomcom tohto vozidla, nikdy to nebol jeho prospech za prostriedky získané páchaním trestnej činnosti a navyše súd rozhodol bez vedomia skutočného vlastníka. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu trest odňatia slobody znížený o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Obhajca obžalovaného B. L. v doplnení odvolania uviedol, že motorové vozidlo, ktoré bolo zhabané, nepatrí obžalovanému, obžalovaný ho mal iba požičané, preto nie je možno vo vzťahu k obžalovanému takéto ochranné opatrenie uložiť. Z výroku rozsudku nevyplýva, že by ochranné opatrenie bolo uložené niekomu inému ako obžalovanému. Výrok rozsudku o zhabaní veci je nepreskúmateľný. Na rozhodnutie o ochrannom opatrení je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, verejný záujem tiež nemôže vyžadovať, aby osoba, ktorá auto požičala obžalovanému a nevedela, že obžalovaný bude v aute prevážať drogy, príde o vlastníctvo k vozidlu. Preto navrhoval, aby bol rozsudok v tejto časti zrušený a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Obhajca obžalovaného O. G. v odvolaní uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a výšku spôsobenej škody. Prvostupňový súd vôbec nezohľadnil v prípade obžalovaného O. G., že má rodinné zázemie, s priateľkou sa stará o jej maloleté dieťa, pričom priateľka je na materskej dovolenke. Výška trestu preto významne ovplyvní ich kvalitu života. Taktiež matka obžalovaného je dôchodkyňa so zdravotnými problémami, ktoré si budú vyžadovať pomoc a starostlivosť zo strany obžalovaného. Obžalovaný je vo väzbe už takmer 18 mesiacov, počas ktorých sa správal riadne, skutok oľutoval a prejavil snahu o polepšenie, čo odôvodňuje jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ohľadom uloženia peňažného trestu namietal, že neboli splnené podmienky pre jeho uloženie. V konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný svojou činnosťou získal taký majetkový prospech, ktorý by odôvodňoval uloženie peňažného trestu. V danom prípade nejde o ekonomickú trestnú činnosť. Majetkové pomery obžalovaného s prihliadnutím aj na jeho dlhodobý pobyt vo väzbe nedovoľujú uhradiť peňažný trest. Nesúhlasili ani so zhabaním veci osobného motorového vozidla Volkswagen Golf, pretože neboli splnené zákonné podmienky na jeho zhabanie. Navrhoval, aby odvolací súd využil ustanovenie § 39 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona a obžalovanému O. G. mimoriadne znížil trest tak, že mu uloží trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň aby skrátil dobu ochranného dohľadu a zrušil výrok o uložení peňažného trestu a súčasne rozhodol, že zhabaná vec osobné motorové vozidlo Volkswagen Golf EČ GA 307 FK sa vracia jeho majiteľovi A. G., nar. XX.XX.XXXX.

Obhajca obžalovaného O. G. vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že väčšina jeho námietok smeruje proti posúdeniu konania obžalovaného B. L.. Zaradenia obžalovaného O. G. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia prokurátor žiadnym spôsobom neodôvodnil. Za neodôvodnené považuje aj zvýšenie peňažného trestu vo vzťahu k obžalovanému O. G., keďže prokurátor neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala uloženie peňažného trestu ani práve navrhovanej výšky, ktorá nemá v konaní žiadny základ. Z týchto dôvodov navrhoval, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Zúčastnená osoba A. G. vo svojom odvolaní uviedol, že je vlastníkom a majiteľom osobného motorového vozidla Volkswagen Golf EČ GA 307 FK v jednej osobe a držiteľ bol len jeho záložca a dlžník, ktorý mu vozidlo len splácal. Žiadal, aby mu predmetné vozidlo bolo vrátené ako vlastníkovi a aby nebolo prepadnuté v prospech štátu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 10.09.2020 v neprítomnosti obžalovaného B. L., ktorý odvolací súd požiadal o uskutočnenie verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, v neprítomnosti zúčastnenej osoby A. G., za prítomnosti obžalovaného O. G., obhajcov obžalovaného B. L., obhajcu obžalovaného O. G. a zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním obžalovaných, zúčastnenej osoby, prokurátora a podstatným obsahom spisu.

Zástupca Krajskej prokuratúry Trnava sa pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného B. L. uviedol, že nad rámec odvolania zdôrazňuje, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal už v prípravnom konaní aj pred vznesením obvinenia. Navrhoval rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Obhajca obžalovaného O. G. sa pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhoval rozhodnúť v zmysle ich návrhu.

Obžalovaný O. G. uviedol, že súhlasí s vyjadrením svojho advokáta a je mu ľúto trestného činu, ktorého sa dopustil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Obžalovaný B. L. a rovnako aj obžalovaný O. G. urobili vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom z obsahu spisu krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť skutkových záverov. Nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd teda ani nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len výroky o treste a o ochrannom opatrení a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné, nakoľko súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov.

Tresty uložené obžalovaným nezohľadňujú základné zásady v zmysle § 34 Trestného zákona, z ktorých sa má pri ukladaní trestných sankcií vychádzať. Práve preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd sa týmito ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil. Pri úvahách, aký druh trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnená požiadavka primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Požiadavka primeranosti trestu nemôže byť naplnená len formálnym postupom v zmysle zákonných ustanovení, bez akéhokoľvek zohľadnenia relevantných skutkových okolností. Represia v podobe uloženého trestu musí byť úmerná bezpráviu, ktoré spôsobila. V žiadnom prípade však toto bezprávie nemôže prevažovať. Tak ako neprimerane mierny aj neprimerane prísny trest nemôže plniť jednak funkciu individuálnej ako ani generálnej prevencie.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnú ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Tu treba dať do pozornosti, že cieľom trestného konania nie je akýsi revanš za spáchaný čin, tiež nemožno postupovať v zmysle zásady „oko za oko, zub za zub“. Trest nielenže má byť ukladaný v rámci trestných sadzieb za tie ktoré trestné činy, ale dôležitú úlohu tu zohráva aj tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá dáva súd oprávnenie prekročiť hranice trestných sadzieb (nielen zvyšovaním alebo znižovaním hraníc trestnej sadzby), ale i tresty zmiernovať, teda možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu stanovenej trestnej sadzby, čo vyplýva z § 39 Trestného zákona. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnená požiadavka primeranosti trestu.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov.

Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Preto možno nepochybne konštatovať, že páchateľa môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

S poukazom na vyššie uvedené je v prvom rade potrebné skonštatovať, že prvostupňový súd uložil obojstranným obžalovaným peňažný trest a to obžalovanému B. L. peňažný trest vo výške 8.000,- eur a obžalovanému O. G. peňažný trest vo výške 3.000,- eur bez toho, aby mal splnené podmienky pre ukladanie takéhoto trestu. Správne sú preto odvolacie námietky oboch obžalovaných týkajúce sa práve tejto skutočnosti. Odvolací súd dáva prvostupňovému súdu do pozornosti ustanovenie § 57 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého súd pri ukladaní peňažného trestu prihliadne na osobné a majetkové pomery páchateľa a následne peňažný trest súd neuloží, ak je zrejmé, že odsúdený nebude schopný zaplatiť ho. Prvostupňový súd zjavne opomenul postupovať podľa citovaného ustanovenia, nakoľko v konaní sa absolútne nezaoberal osobnými a majetkovými pomermi obžalovaných a žiadnym spôsobom neskúmal, či je v ich silách a možnostiach takýto peňažný trest uhradiť. Rozhodnutie o uložení peňažného trestu odôvodnil len skutočnosťou, že obžalovaní spáchanou trestnou činnosťou získali značný finančný prospech. Zo žiadnych dôkazov však nevyplýva, aký konkrétny mal byť podľa prvostupňového súdu tento značný finančný prospech, ktorú obžalovaní získali. Napriek uvedenému finančnému prospechu je vždy povinnosťou súdu skúmať osobné a majetkové pomery obžalovaných v prípade ukladania peňažného trestu. Keďže prvostupňový súd sa nijakým spôsobom nezaoberal osobnými ani majetkovými pomermi oboch obžalovaných a neskúmal ich možnosti zaplataenia peňažného trestu, v konaní neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto druhu trestu. Preto odvolací súd vyhovel týmto odvolacím námietkam obžalovaných a zrušil výroky o peňažnom treste u oboch obžalovaných ako aj výroky týkajúce sa náhradného trestu odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, nakoľko tieto výroky nemali oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom aj argumentáciou prvostupňového súdu, že v prípade oboch obžalovaných sú dané dôvody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, t.j. dôvody na mimoriadne zníženie trestu o 1/3 tretinu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby u oboch obžalovaných a to najmä s poukazom na ich postoj k spáchanej trestnej činnosti, kedy obaja obžalovaní sa od počiatku priznávali k spáchaniu trestnej činnosti a túto aj úprimne oľutovali a prejavili snahu po náprave. Z tohto dôvodu i odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody uložený v základnej sadzbe 10 až 15 rokov by bol pre obžalovaných neprimerane prísny, preto bolo namieste využitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, tak, ako správne učinil i prvostupňový súd. Odvolací súd zároveň dodáva, že taktiež ako prvostupňový súd nevzhladol ani u jedného z obžalovaných dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Odvolací súd navyše uvádza, že základnou podmienkou pre aplikáciu vyššie uvedených ustanovení umožňujúcich súdu mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby je existencia výnimočných okolností prípadu. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa výnimočné okolnosti posudzujú

z hľadiska pomerov páchatel'a a skutkových okolností prípadu. Pod pomermi páchatel'a treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré nesúvisia s páchanou trestnou činnosťou a musia nevyhnutne existovať v čase rozhodovania, čo odvolací súd nevzhladol. (vid'. 3Tost/18/2015, 6 Tost/23/2017, 4Tdo/84/2015).

Z uvedených dôvodov prvostupňový súd správne uložil obžalovanému B. L. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, keď mu priznal jednu poľahčujúcu okolnosť a to okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a čin úprimne oľutoval. Následne prvostupňový súd správne ukladal trest podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného B. L. prevažoval pomer poľahčujúcich okolností a následne i správne pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu za aplikácie ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a takto uložil obžalovanému B. L. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Takto uložený trest odvolací súd považuje za spravodlivý a primeraný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že sa nemohol stotožniť s argumentáciou obžalovaného B. L. týkajúcou sa nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, nakoľko obžalovaný B. L. síce nemal zápis v registri trestov a teda nebol doposiaľ odsúdený, avšak z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zreteľne vyplýva, že obžalovaný sa v období od 14.08.2015 do 13.09.2019 dopustil 27 priestupkov predovšetkým na úseku cestnej premávky, čo napokon vyvrcholilo dňa 27.01.2019 do spôsobenia dopravnej nehody, nakoľko obžalovaný sa po policajnej akcii ARES 2 dal na útek na motorovom vozidle Volkswagen Golf v snahe utiecť príslušníkom PZ, pri ktorej boli účastníkmi nielen príslušníci PZ ale aj civilné osoby. Takéto správanie obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život, počas ktorého sa neustále dopúšťal páchania priestupkov, rozhodne nemožno vyhodnotiť ako vedenie riadneho života. Preto obžalovanému odvolací súd v žiadnom prípade nemohol priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

K námietke obžalovaného B. L. ohľadom priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t.j. spáchanie trestného činu vo veku blízkom veku mladistvých odvolací súd uvádza, že táto námietka obžalovaného je absolútne nedôvodná. Obžalovaný spáchal skutok vo veku, keď mal 28 rokov, pričom v zmysle § 127 ods. 2 Trestného zákona osobou blízkou veku mladistvých je osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok svojho života a neprekročila dvadsaťjeden rokov. Obhajoba obžalovaného uvedenú námietku ani bližšie nešpecifikovala. Nie je preto odvolaciemu súdu zrejmé, z čoho vychádzala obhajoba obžalovaného, keď požadovala priznanie takejto poľahčujúcej okolnosti, ktorá je úplne contra legem. Odvolací súd preto uvedenú námietku považoval nielen za neopodstatnenú, ale vyslovene za námietku v rozpore so zákonom.

K námietke obžalovaného B. L. ohľadom uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, t.j. trestu zníženého o 1/3 pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dáva obžalovanému do pozornosti, že prvostupňový súd v jeho prípade postupoval podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, preto časť jeho námietky týkajúca sa toho, že prvostupňový súd mal postupovať podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, je irelevantná, nakoľko prvostupňový súd tak postupoval, čo zrejme uniklo jeho pozornosti, a ďalej k časti námietky týkajúcej sa uloženia trestu zníženého o 1/3 pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu je potrebné uviesť, že podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona súd môže uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, nie je to však jeho povinnosť. Okresný súd v prípade obžalovaného B. L. pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu a postupoval v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona, avšak mal za to, že vzhľadom na osobu páchatel'a, ktorý sa už minimálne 11 rokov venuje drogovej trestnej činnosti ako aj vzhľadom na rozsah a závažnosť trestnej činnosti je primeraným trestom pre tohto obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, s čím sa odvolací súd v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému O. G., odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v prípade tohto obžalovaného, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Prvostupňový súd priznal obžalovanému len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutoval, nakoľko obžalovaný sa už v prípravnom konaní

priznal k spáchaniu skutku a zároveň mu správne priznal jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného O. G., z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 7x súdne trestaný, prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovanému priznal jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Správne mal však prvostupňový súd priznať obžalovanému ešte jednu poľahčujúcu okolnosť a to poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože obžalovaný aktívne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Následne mal okresný súd ukladať trest podľa § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona, pretože prevažovali poľahčujúce okolnosti v prípade obžalovaného O. G..

Z uvedeného dôvodu odvolací súd pristúpil k zrušeniu výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému O. G. s tým, že sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanému G. treste odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, nakoľko tatko uložený trest považoval za primeraný a spravodlivý, ktorý zabezpečí nápravu páchatel'a účinnejšie a zároveň bude dostatočným trestom na prevýchovu páchatel'a ako aj ochranu spoločnosti.

K námietkam obžalovaného O. G. ohľadom mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a jeho návrhu uložiť mu trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov odvolací súd uvádza, že tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nevzhliadol žiadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali takéto mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Navyše v prípade obžalovaného O. G. vzhľadom na jeho osobu, doterajší život, skutočnosť, že už bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť ako aj na rozsah a závažnosť spáchanej trestnej činnosti by trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov bol neprimerane mierny a nezodpovedal by závažnosti spáchanej trestnej činnosti.

Za neopodstatnené považoval odvolací súd aj námietky obžalovaného O. G. ohľadom skrátenia ochranného dohľadu, ktoré žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnil, len skonštatoval, že dĺžku ochranného dohľadu považuje za neprimerane prísnu, pretože v zmysle § 76 ods. 1 Trestného zákona je súd povinný uložiť páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu ochranný dohľad, a v zmysle § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden až tri roky, pričom prvostupňový súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 roky, čo považuje odvolací súd vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti ako aj osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 7x súdne trestaný a to aj za drogovú trestnú činnosť, za primeranú dĺžku uloženú v strednej sadzbe ochranného dohľadu.

K námietke obžalovaného O. G. ohľadom toho, že sa už 18 mesiacov nachádza vo väzbe, počas ktorých dodržiaval disciplínu a zároveň si plne uvedomil následky svojho konania, je jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia neprimerane prísne a v jeho prípade je tak odôvodnené umiestnenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia odvolací súd uvádza, že podľa § 48 ods. 3 písm. c) Trestného zákona by obžalovaný mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože ide o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. Prvostupňový súd však v zmysle § 48 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona u obžalovaného zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko mal za to, že jeho náprava bude takto lepšie zaručená. S uvedeným rozhodnutím prvostupňového súdu sa odvolací súd plne stotožnil, tiež má za to, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená ako v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, avšak rozhodne sa nestotožnil s názorom obžalovaného, ktorý žiadal, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že obžalovaný bol 18 mesiacov vo väzbe, kde dodržiaval disciplínu, neodôvodňuje jeho umiestnenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a rovnako to neodôvodňuje ani skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Preto námietky obžalovaného týkajúce sa jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia považoval odvolací súd za neopodstatnené.

K uloženiu ochranného opatrenia - zhabania vecí, ktoré prvostupňový súd uložil v zmysle § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona vo vzťahu k veciam - osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf AU, čiernej farby, EČ:GA 307 FK, VIN:WWWZZZAUZFW085820 a 1 ks štartovací kľúč od motorového vozidla, umiestnené v Ústrednom sklade MV SR Bratislava - Vajnory, ktorého vlastníkom je A. G.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. K. XXX/XX, RF Detector + anténa + adaptér, bez výrobného čísla, čiernej farby, nezistený vlastník, notebook zn. ACER, NXMNYEG0024371BEA13400, čiernej farby, nezistený vlastník, priehľadný uzatvárateľný igelitový sáčok o rozmeroch 20x30 cm, prázdny, nezistené väčšie množstvo priehľadných uzatvárateľných igelitových sáčkov, bez obsahu, o rozmeroch 4x6 cm, časť injekčnej striekačky bez obsahu, s časťou modrého piestu, sklenená banka s vloženými viacerými sklenenými trubičkami, popolník s obsahom: 3 ampule modrej farby s neznámym obsahom, 5 ks sklenených rúrok rôzneho tvaru so stopami po neznámej látke, 1 kovový predmet medenej farby, vo vnútri so stopami po neznámej látke, priehľadné uzatvárateľné vrecúško o rozmeroch 16x23 cm s obsahom väčšieho množstva prázdnych injekčných striekačiek o objeme 3 ml, igelitové vrecko s obsahom väčšieho množstva injekčných striekačiek upravených tak, že je zaslepená výtoková časť a skrátaná vonkajšia časť obalu striekačky, s modrým piestom, 1 ks PVC sáčok + 1 ks mikroténový sáčok + alobal, odvolací súd uvádza, že s uvedeným výrokom sa nemohol stotožniť a to pokiaľ ide o zhabanie osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf AU, čiernej farby, EČ:GA 307 FK, VIN:WWWZZZAUZFW085820 a 1 ks štartovací kľúč od motorového vozidla, umiestnené v Ústrednom sklade MV SR Bratislava - Vajnory, ktorého vlastníkom je A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. K. XXX/XX a to z nasledovných dôvodov. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o zhabaní vozidla odôvodnil tým, že vychádzal z ustanovenia § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, podľa ktorého predmetom zhabania môže byť výlučne iba taká vec, ktorá je k spáchaniu činu v niektorom zo vzťahov uvedených v § 60 ods. 1 písm. a) až d) Trestného zákona, a ktorá by inak podľa tohto ustanovenia mohla byť vyhlásená za prepadnutú, keby boli splnené všetky podmienky nevyhnutné na uloženie trestu prepadnutia veci. V prípade zaisteného osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf AU, EČ:GA 307 FK, toto nebolo vo vlastníctve obžalovaných, jeho vlastníkom bola iná osoba, ktorá sa nepodieľala na páchaní trestnej činnosti a v súdnom konaní vystupuje ako zúčastnená osoba, keďže sa jedná o adekvátny zásah do jej majetkových pomerov. Prvostupňový súd mal za jednoznačne preukázané, že predmetné vozidlo fakticky užíval obžalovaný B. L. a toto bolo obžalovaným použité na účely páchania drogovej trestnej činnosti (prevážanie drogových látok a ich predaj). Za týchto okolností vo veci verejného záujmu bolo namieste rozhodnúť o zhabaní tejto veci. Obžalovaný B. L. vo svojom odvolaní uviedol, že predmetné vozidlo nikdy nevlastnil a ani k nemu nikdy nemal žiaden vlastnícky vzťah ani nájomný vzťah, vozidlo mal len príležitostne požičané. Predmetné vozidlo tak nemohlo byť prospechom obžalovaného za prostriedky získané páchaním trestnej činnosti. Z vykonaného dokazovania však odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho prvostupňový súd dospel k záveru, že predmetné vozidlo fakticky užíval obžalovaný B. L. a už vôbec nie je zrejmé, že by obžalovaný využíval toto vozidlo na účely páchania drogovej trestnej činnosti. Z vykonaného dokazovania však vyplýva skutočnosť, že vlastníkom predmetného vozidla je zúčastnená osoba A. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý vo svojom odvolaní uviedol, že vozidlo mu spláca otec obžalovaného B. L., avšak doposiaľ vozidlo splatené nebolo. Keďže vlastníkom vozidla je A. G. a žiadnym spôsobom v konaní nebolo relevantne preukázané, že by obžalovaný B. L. užíval toto vozidlo a využíval ho na páchanie trestnej činnosti, nemožno súhlasiť s rozhodnutím prvostupňového súdu o zhabaní takejto veci. Tak ako správne uviedol obžalovaný vo svojom odvolaní, v opačnom prípade by sme nastolili trend, že páchaná trestná činnosť na vozidlách patriacich požičovniam, by postihovala priamo vlastníkov autopožičovní a ich majetok, čo by bolo protizákonné. Rovnako nemožno súhlasiť s názorom, že zhabanie tohto vozidla je vo verejnom záujme, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by toto vozidlo bolo získané či už priamo trestnou činnosťou alebo za prostriedky nadobudnuté trestnou činnosťou. Preto odvolací súd zrušil výrok o zhabaní veci vo vzťahu k osobnému motorovému vozidlu zn. Volkswagen Golf AU, čiernej farby, EČ:GA 307 FK, VIN:WWWZZZAUZFW085820 a 1 ks štartovací kľúč od motorového vozidla, umiestnené v Ústrednom sklade MV SR Bratislava - Vajnory, ktorého vlastníkom je A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. K. XXX/XX, nakoľko nebol daný zákonný podklad na zhabanie tejto veci.

Vo vzťahu k ostatným zhabaným veciam, ktoré boli zjavne využívané na páchanie trestnej činnosti a ktorých vlastníkom nebol známy, sa odvolací súd plne stotožnil so zhabaním týchto vecí, nakoľko v ich prípade boli splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného opatrenia zhabanie vecí podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Námietky prokurátora ohľadom neprimeranosti uložených trestov, ktoré nepovažoval za primerané a postačujúce na ochranu spoločnosti, sa odvolací súd nestotožnil a preto odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Záverom odvolací súd v reakcii na rozsiahle odvolanie obžalovaných uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu.).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložené tresty a spôsob ich výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Takto uložené tresty pre obžalovaných považuje odvolací súd za zákonné, spravodlivé a primerané, zohľadňujúce charakter trestnej činnosti, spôsob spáchania činu, skutkové aj právne okolnosti, pohnútku, následok alebo aj osobné pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.